

Brusel 20. ledna 2017
(OR. en)

Interinstitucionální spis:
2013/0157 (COD)

5162/1/17
REV 1 ADD 1 REV 1

CODEC 24
TRANS 8
MAR 7
FIN 10

POZNÁMKA K BODU „I/A“

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje rámec pro poskytování přístavních služeb a stanoví společná pravidla pro finanční transparentnost přístavů (první čtení) – přijetí legislativního aktu (LA + P) = prohlášení

Prohlášení Komise, podpořené Španělskem

Komise se domnívá, že 45. bod odůvodnění by neměl být zahrnut z těchto důvodů:

zprv se uvedený bod odůvodnění nijak netýká normativní části nařízení, a proto nerespektuje zásady interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů. Evropský parlament, Rada Evropské unie a Evropská komise v této dohodě potvrdily, že se i nadále plně hlásí k dodržování interinstitucionální dohody o společných pokynech k redakční kvalitě právních předpisů Společenství, která stanoví, že účelem bodů odůvodnění je uvést stručné zdůvodnění základních ustanovení normativní části, aniž by je opakovaly nebo parafrázovaly, a že body odůvodnění by neměly obsahovat normativní ustanovení ani politické výzvy;

zadruhé Komise připomíná, že pojem státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU je objektivní a zakotvený ve Smlouvě a normotvůrce Unie jím nemůže disponovat. Jako takový jej může použít pouze Komise nebo vnitrostátní soudy v konkrétních případech, s výhradou kontroly ze strany soudů Unie;

zatřetí může znění bodu odůvodnění vyvolávat nejasnosti. S ohledem na pojem státní podpory podle Smlouvy nelze tvrdit, že veřejné financování veškeré přístupové a obranné infrastruktury přístupné všem uživatelům za stejných nediskriminačních podmínek spadá vždy mimo oblast působnosti pravidel státní podpory. Rozhodovací praxe Komise například ukazuje, že veřejné financování některé přístupové infrastruktury nacházející se v areálu přístavu může představovat státní podporu.

Společné prohlášení Německa, Polska, Belgie a Francie

V souvislosti s nařízením Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje rámec pro přístup na trh přístavních služeb a finanční transparentnost přístavů,

Německo, Polsko, Belgie a Francie podporují cíle sledované tímto nařízením. Vítají zejména skutečnost, že toto nařízení má přispět k finanční transparentnosti evropských přístavů a k posílení jejich konkurenceschopnosti na mezinárodní úrovni.

Německo, Polsko, Belgie a Francie vyjadřují svůj souhlas s nařízením za předpokladu, že kompromisy dosažené v rámci legislativního postupu a související rozhodnutí přijatá normotvůrci nebudou narušeny dalšími relevantními akty, jako např. revizí obecného nařízení o blokových výjimkách.

Prohlášení Spojeného království

Spojené království vítá skutečnost, že toto nařízení je oproti původnímu návrhu do značné míry méně omezující. I přes provedené změny Spojené království nicméně vyjadřuje politování nad přijetím nařízení a považuje jeho ustanovení (kromě ustanovení podporujících transparentnost veřejného financování) za zbytečná a do značné míry nevhodná k podpoře investic a efektivního fungování evropských přístavů, zejména ve Spojeném království. Spojené království se domnívá, že toto nařízení by mělo nepříznivý vliv na konkurenceschopné a efektivní přístavy ve Spojeném království, a proto hlasuje proti tomuto nařízení.

Zkušenosti Spojeného království v posledních desetiletích, pokud jde o deregulované, konkurenceschopné, převážně soukromé a z velké části nedotované přístavní odvětví, přesvědčivým způsobem dokládají, že deregulované přístavy fungující v prostředí korektní hospodářské soutěže mohou a budou investovat do rozvoje v souladu se současnými i budoucími požadavky na dopravu.

Prohlášení Itálie

V souvislosti s nařízením Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje rámec pro přístup na trh přístavních služeb a finanční transparentnost přístavů, Itálie sice podporuje cíle sledované tímto nařízením (zejména vítá skutečnost, že nařízení je vypracováno v zájmu posílení finanční transparentnosti evropských přístavů a zvýšení jejich mezinárodní konkurenceschopnosti) avšak vyjadřuje znepokojení ohledně dalšího možného právního základu, o kterém se stále jedná a který by měl být uplatněn na stejné subjekty (přístavy), což by mohlo být v rozporu s unijním nařízením o přístavech.

Itálie proto nařízení schvaluje za předpokladu, že kompromisy dosažené v rámci legislativního postupu a související rozhodnutí přijatá normotvůrci nebudou ohroženy dalšími relevantními akty nebo iniciativami, zejména akty nebo iniciativami podniknutými generálními ředitelstvími Komise bez postupu spolurozhodování, jako např. revize obecného nařízení o blokových výjimkách nebo zkoumání fungování přístavů a jejich zdanění, pokud nebyly předem předmětem testu shody v důsledné koordinaci se všemi zapojenými generálními ředitelstvími.

Itálie zejména upozorňuje na nevyřešené otázky zmíněné ve společném postoji (viz dopis určený komisařkám Violetě Bulcové a Margrethe Vestagerové) Německa, Francie, Itálie, Belgie a Polska (tj. definice přístavní infrastruktury, bagrování pod vodou, koncepce „jediného projektu“ pro všechny investice prováděné ve stejném přístavu v průběhu tří let). Do současnosti byla výslovně přijata pouze žádost členského státu stáhnout veškeré odkazy na trvání koncesí. Řadou členských států byly zdůrazněny další otázky týkající se přístavů při příležitosti druhé konzultace ohledně revize nařízení o blokových výjimkách a revize infrastruktury pracovních skupin, jež zřejmě nebyly Evropskou komisí náležitě zohledněny.

Na základě tohoto nedostatečného posouzení se zdá, že výklad rozsudku k letišti Lipsko/Halle je příliš zobecňující, což poprvé vede k zahrnutí odvětvových pravidel pro státní podporu do nařízení o blokových výjimkách, aniž by tato pravidla byla předtím předmětem testů prostřednictvím návrhu a provádění konkrétních pokynů, jak tomu bylo v případě všech dalších opatření „měkkého práva“ (týkajících se malých a středních podniků, regionální podpory, životního prostředí a energetiky atd.).

Itálie proto vyzývá Evropskou komisi, aby se zavázala k dalšímu rozpracování projektů týkajících se vzájemně souvisejících aktů „měkkého práva“ a zmocňujících aktů s cílem zajistit jejich soudržnost a pečlivě zohledňovat názory členských států a členské státy poté opět konzultovat, a to ještě před dokončením přijímacího postupu, případně i prostřednictvím dvoustranných setkání.
